

La poarta Paradisului

Blacks

De aş găsi cuvântului o poartă
prin care să pătrundă-nflăcărat
să îţi prezinte a iubirii cartă
în suflet să-l primeşti neapărat!

Să nu te mire dacă a lui trăire
nu în înscrisuri are bogăţii.
E doar un sol ce arde prin grăire,
un foc alimentat de empatii.

Nu merităm ca să clamam în lume
că vă iubim la modul ideal,
Noi respectăm a' timpului cutume
şi vă iubim adesea abisal.

De multe ori vă prindem în poveste
şi dezvoltăm în doi al vieţii basm,
Dar nimeni nu va fi ca să ateste
un viitor străin de un marasm.

Ciudatul joc, de pe a lumii sferă,
adesea îl jucăm la cacealma,
Că noi suntem bărbaţii ce preferă
o simplitate-n tot ce va urma.

Nemeritat de câştigăm o masă
noi cerem sortii-un unicat favor:
Să ne ofere fără de grimasă
Simbolul fericirii în pridvor.

Aducem argumente cu toptanul:
că suntem drepti, corecţi şi luminoşi
Şi că iubirea ne va fi occeanul
prin care vom privi contagioşi.

Că vom privi mereu spre o idee
ce ne va fi drept arcă în destin:
Că-n inima plăpândă de femeie
vom regăsi iubirii baldachin.

Cât de copilă este-această clipă
când ne oferă fără de păcat
prilejul de-a zbura într-o echipă

c-un mesager, de zei înaripat!

Prin ce sunteți, fără a da de veste,
ne prindeți aripi de al nostru vis
ca să zburăm la margini de poveste
să batem doar în porți de paradis.

Ne prezentăm avizi de-a lui splendoare
și punem gaj amorul acvilin
ce l-am jurat ființei ca un Soare
ce ne-a schimbat destinul filistin.

Dar un reproș de dincolo de poartă
se năruie în aspru convolut:
"-Cum poți gândi c-a inimii consoartă
poate trai c-un gol în așternut?

Cum poți ceda a inimii trăire
pentru un colț dorit de Paradis,
când, fără de-o firavă șovăire,
Femeia te-a urmat cum ți-a promis?

Ar fi putut și ea să aibă visuri
dar le-a cedat pentr-un lumesc cămin
și prin copii, interne paradisuri
ți s-au deschis cu gândul lor divin!

De ar fi vrut, cedând a sa iubire
pentru un "ieri" în care a crezut,
Aș fi primit-o fără ostentare,
că ea este Luminii atribut!

Dar e legată ferm, imperceptibil,
de-al său cămin lipsit de frământări
Și al ei gând nu este compatibil
cu Paradisul plin de așteptări.

Nu își dorește decât o iubire,
străină de o stare de-împrumut...
Te-ntoarce către ea cu consfințire
C-al vost' cămin e visul Absolut!"

Mă-ntorc sfios, uimit de-a mea pornire
Iertare ca să-ți cer, așa cum pot,
Să-ți spună al meu grai cu consimțire:
Că te iubesc și vreau să-ți fiu ilot!

De aş găsi cuvântului o poartă

POEZII ONLINE

prin care să pătrund spre al tău crez
mi-aş face din gândire o pancartă
să-ţi spună clar că-n toate te urmez!